10866

Tot a' rodar!

Catalut

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

http://www.archive.org/details/totarodar

J. CASTELLET PONT

¡TOT Á RODAR!

MONÓLECH EN VERS, ORIGINAL

Estrenat ab molt aplauso en la societat Apolo
lo día 14 de Febrer de 1897

Es propietat de son autor

Tipografía «La Académica,» Ronda de la Universitat, 6; Teléfono 86

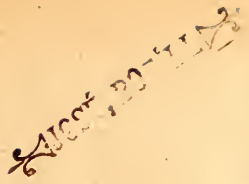

Á mon germá

DOMINGO CASTELLET

dedico la present obreta com á mostra de la molta estimació que li porto.

L' AUTOR.

Personatge	Actor
PEPET.	D. Arthur Ballestá

Acte únich

L' escena representa una saleta de casa acomodada; una tauleta á l' esquerra ab escribanía; un sofá, cadiras, etc., etc. Al aixecar lo teló, Pepet apareix á l' escena y dirigintse al públich diu:

PEPET Buenas, senyors, cóm estant?
trempadets eh? Aixó es bó:
jo per are... ptse... alló,
es á dir, que vaig passant.
Quan hi tinch la dona á casa
may estich d' alló tranquil,
pro quant no hi es, cá, ni 'ls mil,
ningú m' empeta la basa.
Aquest moment ha marxat
dihent qu' anava á Lloret,
per veure un seu cosinet
qu' es casa demá passat.
Aixis es casés ab ella,
que potsé 'm rellevaria
de rebre cops tot lo dia
d' aquella mala costella!

608952

Qué 's creuhen? es un dimoni
dels dolents que hi puga haver,
vol alló? alló ha de ser,
em soni ó be no 'm soni.
Jo no m' hi puch pas estarhi,
m' ho diu tot, ruch, embustero,
animal, filibustero,
y aixó que soch voluntari
qu' el dia menos pensat
m' embarco pera l' Habana
y entrego aquesta pavana
á n' algun descamisat.

(*Pausa curta.*)

Vostés are pensarán:
(Si qu' ha de ser criminal
aquesta dona.) Y tal,
ja poden anar tirant
que no trobarán el fí,
es el colmo, l' últim grau,
pitxor qu' el mal de sant Pau
arriva á serne per mi!

(*Pausa curta.*)

Y encare més els diré:
A més de dirme las pestas
que 'ls hi citat, altres festas
em te la costum de fe.
Pues miriu, una vegada,
es posá com un lleó
total per dirli alló,
d'... aquesta sopa es salada.
S' aixecá tota altanera
com donant forta embestida,

y... adios! desseguida
em sento al cap la sopera.
Y sigué casualitat,
ó be un miracle de Deu
que ni una senyal me feu,
res, res, res, ni un trist pelat.

(*Pausa.*)

Un altre dia, també,
per una cosa semblant
va passar un cás xocant,
d' aquells que no 'ls en dich re:
Ens trovabam en el llit
bo y roncant com pochs n' hi ha,
com un... *nortamericá*
(sembla qu' está millor dit.)
Donchs si, d' aquesta manera
estabam, quan cataplum!
se desperta, encen el llum,
y ab veu de pescatera
em diu:

(*Cambiant la veu.*)

(Trossás d' animal
quinas cossas de tirám,
tornaho á fer, au, veyam
si 't deixo sense un caixal!)

(*Natural.*)

Jo, com que n' era ignocent
m' hi giro y li vareig dir:
(Ja veurás, deixem dormí.)
Dich aixó y en el moment
m' agafa aquella xiflada
ab dos mans y, bona nit!

em veig dalt' abaix del llit
jo, el coixí y la flassada!
Prou que m' hi vaig enfadar,
perque 'm sobrava rahó,
pro ella ho feu més que jo...
y saben com va parar?
Qu' el sereno ho va sentir,
y va pujar dalt al pis
junt ab altres cinch ó sis
per veure 'l que hi habia alli.
No van quedar poch parats
al trobarhi aquella escena,
jo y aquélla mala-pena
fortament abrahonats!
Ells ens varen posá á tó,
y ens van calmá' una miqueta,
y així 'l cap d' una estoneta
ja tot estava millor.
Qué hi diuhen? qu' els ha semblat?
no son cassos boniquets?
donchs d' incidents com aquets
ja ho habém tot empestat.
D' altres els en contaría,
pero no 'ls vull marejá,
y tots son si fá ó no fá
d' aquesta categoría. (*Pausa.*)
Pro que hi farém, es aixís,
avuy ja la tenim fora,
no estant á la seva vora
vull passar un dia feliç.
(*Se paseja una mica pensatiu.*)
Si convido á la Marieta

per que vinga aqui á diná?...

(*Resolt.*)

Sí, si, que facil será
passarhi bona estoneta.
La Marieta, es un sol!
es una galan xicota!
una seva miradota,
deixa tonto á qualsevol.
Si la vegessin! es un tipet
com cap mes se 'n trobaría,
al mirarme m' estassía
y 'm quedo com un ximplet.
Jo ja hi tinch alguna cosa
ab-ella, ja ens enteném,
y avuy que sols ens trovém
y que ningú ens fará nosa...
ja veuran quin disfrutá,
tot dihentnos parauletas
d' aquellas, y altres cosetas
que no 'ls hi vull esplicá.
No 'm vulgan pas descubrí,
que si ho sabía la dona
uy, uy, quina assahona
que cauría sobre mí!
A vegadas hi ha gent
que no se 'ls pot dir rés, rés,
pro vaja, crech que vostés
ja tenen enteniment,
vostés ja no son aixís,
saben hont es la má dreta,
mirin, jo, una galeta
daria'l que 'm descubrís. (*Pausa curta.*)

Ja seran callats vritat?
Sent aixis li escriuré
y quan aqui la tindré
no crech pas quedá' encallat.
(*S' assenta á la taula y escriu lo següent al propi temps que ho llegeix.*)
«Estimada Mariona:
T' invito am la present
que vingas aqui al moment,
puig que tinch fora la dona;
vina ben aviadet
y no 'm fassas esperar,
ja saps qu' en tot pots manar
al que t' estima. Pepet.»
(*Aixecantse y ficant la carta dins un sobre.*)
Bueno, ja está tot arreglat
(*Cridant.*)
Ramon!
(*Surt.*)
aquesta carteta
pórtala á cá la Marieta,
y vina ben aviat,
veyas, que vagis depressa
qu' es cosa molt important,
y no vagis ronsejant;
au, que porta molta pressa. (*Se 'n va.*)
(*Passejantse.*)
Ah! quin dia qu' es prepara.
ni un rey crech qu' el te milló,
lo qu' es avuy, qui cóm jo!
Vostés deurán dir: (y are,

se torna boig aquest home,
y total per una dona.)
Una dona, pero bona,
creguin, que no ho dich de broma,
no n' hi ha cap com ella, cá!
es una Venus per mi,
es una hermosa á desdí
que no 'm cansa de mirá.
Are que no pensin mal,
no vulgan ser mal pensats,
deixintse de disbarats;
qué no soch xicot com cál?
(*Sona la campaneta de la porta.*)
Ay caratsus... qu'han trucat? (*Pensant.*)
Si algú 'm fará la... *silueta!*
per que vaja la Marieta.
no potser tant aviat.
(*Decidit.*)
Veyám doncas qui será;
(*Va á mirará la porta y diu com se marca.*)
Are si que l' hem fet bona!
saben qui és? ¡¡es la dona!!
adiós, tot á rodar!
Lo carril l' hi haurá escapat
y are torna cap aquí,
pobre Pep! vás á morí
avuy sense pietat.
Vindrá l' altre ab en Ramon
y 's toparán totas dugas...
ay Deu meu!... quinas marfugas
qu' es passan en aquest mon!
(*Toca la campaneta.*)

Calla si vols bestia rara
que ja 't vinch obrir al moment!
(*Als espectadors.*)
Vetoaqui el dia plascient!
si que la pagaré cara!
(*Torna á tocá la campaneta.*)
Si vols calla, 't torno á dir,
que jo crech y es natural,
y tant si ho faig be com mal,
primer me vull despedir.
(*Al públich.*)
Si 'l monólech ha agradat,
y han passat tranquils l' estona,
antes d' aná obrir la dona
aplaudeixin de bon grat.

Cau el teló.

POLIZA N. 10 933